
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

3 / 2018

Kaplička v Ořešíně

V neděli 17. června proběhla radostná událost v naší farnosti. V Ořešíně byla požehnána nově opravená zvonička, která byla povýšena na kapli. Kapli požehnal otec biskup Pavel Konzbul. Kaplička patří do vlastnictví Městské části Ořešín a veškeré práce a jejich financování zajišťovala samospráva obce pod vedením pana starosty Mgr. Jana Levíčka. Chtěl bych mu touto cestou poděkovat za snahu a úsilí, které této záležitosti věnoval. Starosti s tím byly docela velké, ale dobré dílo se podařilo. Kaplička je zasvěcena Neposkrvněnému Srdci Panny Marie a bude v ní umístěna socha Panny Marie, která již nějakou dobu putuje po rodinách v Ořešíně. Jsem rád, že se pro oltářní desku, ve které mají být umístěny ostatky svatých, podařilo získat ostatky sv. Zdislavy, rodačky z Křižanova, patronky a ochránkyně rodin. Vzniklo tak místo, kde se v rámci farnosti můžeme obracet ke dvěma ženám, matkám a ochránkyním rodin, Panně Marii a sv. Zdislavě. Jsem také rád, že se podařilo zrealizovat krásnou mozaikovou výzdobu z dílny světoznámého Marko Rupnika. Výzdobu realizoval Ing.arch. Jiří Šťasta, který s Marko Rupnikem spolupracuje a mozaikářství studoval právě v jeho ateliéru v Římě. Doufám, že kaplička přispěje k duchovnímu růstu farnosti a bude požehnáním pro jednotlivé rodiny ve farnosti a také pro celou rodinu farní.

Přeji všem krásné prožití léta, které je spojeno s výlety a odpočinkem. Přeji vám všem, ať na těchto výletech také dokážete duchovně načerpat a přibližovat se Bohu.

otec Jan

Festival Full of Life

Chtěl bych ještě i touto formou poděkovat všem, kteří jste pomáhali při organizaci festivalu Full of Life. Myslím, že jeden z největších přínosů pro farnost je právě to, že společně něco dokážeme vytvořit pro druhé. Chápu, že se všem lidem nelíbí všechno, ale celkově si myslím, že festival mohl být dobrou příležitostí, jak zprostředkovat radost evangelia druhým lidem. Během odpoledne přišlo asi 500 návštěvníků a každý si mohl vybrat program, který seděl právě jemu. Doufám, že se podaří podobně zorganizovat i další ročník. Ještě jednou děkuji všem.

otec Jan

Život ve farnosti

- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla**
mše sv. v 18 hodin
- 5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje**
mše sv. v 8 hodin
- 10. 8. Pouť jáhnů brněnské diecéze**
mše sv. v 18 hodin,
po mši agape na faře
- 12. 8. Poutní slavnost sv. Vavřince**
mše sv. v 8.00 v kostele a
v 10.00 v hodovém areálu
- 15. 8. Nanebevzetí Panny Marie**
mše sv. v 18 hodin
- 26. 8. Bartolomějské hody Ivanovice**
mše sv. v 7.15 v kostele a
hodová mše v 10.00 v Ivanovicích
- 8. 9. Svátek Narození P. Marie**
mše sv. v 7 hodin
Hodová mše v Jehnicích
v 9 hodin v atriu ZŠ
- 23. 9. Hody v Medláncích**
mše sv. v 7.15 a 8.30 v kostele a
v 10.00 hodová mše v Medláncích
- 28. 9. Slavnost sv. Václava**
mše sv. v 8 hodin

* * * * *

Mše svaté za nemocné

11. července, 15. srpna a 15. září

Mše svaté za zemřelé

28. července, 25. srpna a 29. září

Mše svaté na úmysly dárců

8. srpna, 19. září

MŠE SV. O PRÁZDNINÁCH

- Neděle** - v 7.15 a v 9.00
(kromě 12. a 26. 8.)
- Všední dny** - středa až sobota jako obvykle, v pondělí mše nebudou (až na výjimky)

V některých týdnech může být pořad bohoslužeb pozměněn, sledujte proto vývěsky, ohlášky a internet.

V naší farnosti probíhá...

Snídaně na faře a mše pro děti během prázdnin nebudou. Termíny konání po prázdninách budou zveřejněny v ohláškách.

Večery chval budou 7. 7. a 4. 8.

Adorace se zpěvy z Taizé budou 21.7. a 18.8.

Výuka náboženství

V příštím školním roce 2018/2019 se bude náboženství opět vyučovat na faře. Rozvrh je vyvěšen na nástěnce a na farním webu. Přihlášky je třeba odevzdat do 30. 6. 2018.

Farní akce

Loučení s létem – 2. 9. odpoledne bude táborák pro děti, rodiče a všechny farníky na farní zahradě.

Poutě na Vranov

Tradiční pouť z Ořešína se letos koná už po 152. a proběhne jako obvykle 30. 8.

Tradiční farní pouť bude v sobotu 6. 10.

Diecézní akce

Katolická charismatická konference se letos uskuteční ve dnech 11. až 15. 7. na výstavišti BVV v Brně. Hlavním hostem konference bude P. René-Luc.

15. diecézní pouť rodin se koná v sobotu 1. září ve Žďáru nad Sázavou. Více na www.crsp.cz

Pěší pouť na Velehrad

Již 18. pěší pouť na Velehrad bude letos od 20. do 25. 8. Přihlásit se můžete např. na www.poutnik-jan.cz.

* * * * *

Radujte se a jásejte

Nová apoštolská exhortace papeže Františka je radikálním voláním ke svatosti v dnešním světě. Benediktinský mnich vysvětluje dokument vystihující duchovní podklad jeho papežství.

Laurence Freeman

Papežovo pojetí svatosti má v sobě prorocký hněv vůči tupé průměrnosti konzumního individualismu, ale také vůči intelektualizované zbožnosti. V pěti krátkých pečlivě vystavěných kapitolách své nové exhortace mluví František z katolické kazatelny, ale jeho posluchačstvem je celé lidstvo ve své současné krizi víry. Ukazuje degradaci lidstva způsobenou prázdným životním stylem, konzumem a odmítnutím vidět Boha v lidech chudých a okrajových. František je puzen spiritualitou vtělení, definující motiv jeho papežství je shrnut ve větě: „Skutečnost je větší než ideje.“

Jeho třetí apoštolská exhortace – po *Evangelii Gaudium* a *Amoris Letitia* není *Gaudete et Exsultate* teologickým traktátem o svatosti, ale vírou naplněným hříštěm k vyzdvižení touhy po svatosti.

Aby František vysvětlil, proč tato touha má přinášet opravdové štěstí na rozdíl od izolující povrchnosti konzumu, připomíná nám, že svatost nespočívá v individuální morální dokonalosti nebo v popularitě u druhých. „Ne vše, co říká světec, je úplně věrné evangeliu,“ připomíná. Je třeba kontemplovat celek života světce.

Prvními světci, které František jmenuje, jsou ženy a on píše o „ženském stylu“ svatosti. Vykresluje téma vtělené, zkušenostní svatosti na příkladu ženy, která jde nakupovat, vymaňuje se z pomlouvačného hovoru, přichází domů vyčerpaná, ale věnuje pozornost potřebnému dítěti a pak den končí tichou modlitbou. Svatost nespočívá v tom, že je člověk zvláštním druhem člověka nebo žije daleko od světa, nýbrž v tom, že je člověk dobrým sousedem, že nachází dokonalejší způsob jak dělat to, co děláme, a dělá obyčejné věci neobyčejným způsobem. Svatost potřebuje doby ticha, samoty a mlčení, ale „není zdravé milovat ticho a zároveň utíkat od vztahů k druhým.“

SVATOST JE praktickým celoživotním procesem založeným na mystice vtělení. Společenství je jak laboratoří, tak i výkvětem životní cesty probíhající každý moment denního života. Modlitba je vzácná, protože sytí každodenní závazek milovat a je zvláštním darem hluboké modlitby, který Ignác pojmenoval jako rozlišování, inteligenci srdce.

Je to svatost malých gest, ale také průzračné mystiky s Kristem v centru. Ve své encyklice o životním prostředí *Laudato si* propojuje František mystiku stvoření s náročným sociálním a ekonomickým komentářem. V *Gaudete et Exsultate* tvrdě zasahuje nepřátele svatosti, jež podobně jako Ježíš nevidí ve viditelných vnějších nepřátelích, ale

mnohem blíže – ve vlastním nitru. Podtrhuje, že gnosticismus a pelagianismus jsou dva bludné viry stále bující v Církvi. Gnosticismus pojímá jako odtělesněné intelektualizování náboženství, jako znak klerikalismu, který on často kritizuje. Pelagianismus přetrvává jako se sebou spokojená slepota vůči vše předcházející milosti. Pro jeho vtělené chápání svatosti je zásadní intuitivní vyvýšení jedinečnosti nad přizpůsobivost.

Je to vášnivě a prorocké chápání svatosti. František se hněvá, jako se hněvá prorok nad předstíranou svatostí: od hněvu ale rychle přechází k utvrzování. Jeho program svatosti se týká každého. Vyhýbá se jak sebe-uspokojenému elitářství, tak i nudné průměrnosti. Je smutný nad tím, že to vytváří naše kultura. Samota lidského údělu je ztížena konzumním individualismem. Svatost je lékem na něj.

Je nadšený Písmem svatým. František nás vyzývá, abychom se vrátili přímo k Ježíšovým slovům, jež nás znepokojují výzvou ke změně životního stylu. Ve svém komentáři na Blahoslavenství pojímá „Blažení chudí v duchu“ jako pozvání k nahlédnutí do vlastního srdce a zjištění, kde přesně nalézáme skutečné bezpečí. Vidí mírnost jako ctnost jdoucí proti proudu kultury. Mírnost nás zachraňuje od vyčerpání neustálou snahou ovládat a kontrolovat. S nezapomenutelným vhladem říká: „Naše nejhlubší touhy jsou naplněny mírností.“

František krouží kolem svých témat, vrací se k nim s novými příklady. Svatost, píše, není „omdlévání v mystických vytrženích“. Spíše má příklad v naší reakci na setkání s člověkem spícím venku v chladné noci. Uprchlíká krize stojí v praktickém programu svatosti dnešního světa výše než bioetické otázky. Papež ovšem varuje před tím, aby se křesťanství nestalo

„druhem nevládní organizace okradené o zářivou mystiku“. Nalézat Krista v sobě nám dovoluje přijmout jej v každém. Neustálá modlitba srdce praktikovaná autorem ruského klasického duchovního díla *Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci* jej neodděluje od toho, co se děje kolem něj. „Prostě si nemůžeme vystačit bez ticha prodloužené modlitby,“ upozorňuje nás tento velmi aktivní papež.

V tomto dokumentu také vnímáme Františka jako jezuitu: rozlišování, denní zpytování svědomí, kontemplace v činnosti. Vidí tuto jednotu Marty a Marie v životě každého svatého. Mnoho lidí poznamenává, jak je papež pravidelný ve své Denní modlitbě církve i osobní modlitbě. To nepochybně vysvětluje důležitost, kterou zde přikládá dobám denní modlitby. V tom vidíme Františkův instinktivní respekt k tradici, jež působí radikálním způsobem, osvěžuje křesťanskou cestu svatosti pro odcizenou generaci naší kultury.

V roce 1943 předpověděla Simone Weil „novou svatost požadovanou přítomným okamžikem, svěží jaro a vynalézavost“. V *Gaudete et exsultate* výmluvně tuto „novou svatost představuje“ papež František skrze nahlížení všezahrnujícího tajemství „malých každodenních věcí“ v programu vtělené svatosti odmítající tupou průměrnost a náboženské elitářství. Občerstvil volání církve ke svatosti jako cíli každého lidského života. „Nebojte se svatosti,“ vyzývá nás František.

Laurence Freeman OSB je mnich z Lendinary, kláštera olivetánské kongregace. Je ředitelem světového společenství pro křesťanskou meditaci.

The Tablet 14.4.2018 přel. Jindřich Kotvrda

Naše pomoc ve vesničce

Mpanga

Chtěl bych vám alespoň trochu přiblížit, jak jsou využity páteční sbírky, kterými pomáháme ve spřátelené tanzánské farnosti Mpanga. V druhé polovině roku 2017 jsme odeslali 64 083,- Kč a v letošním roce to do dubna bylo 36 364,- Kč. Pro tuto pomoc jsme s přáteli založili spolek Ifakara z. s. (viz www.ifakara.cz) a odesílané peníze putují právě přes tuto novou organizaci. Stěžejní projekty, které v současnosti v Mpanze rozvíjíme, jsou dva. První je budování střední školy a druhý je zajišťování čisté vody pro obyvatele vesnice. Co se týká budování školy, tak již jsou zajištěny dvě třídy pro studenty, částečně je vybudováno zázemí pro učitele a je postavena hrubá stavba budovy, ve které budou dvě laboratoře. Během února, kdy jsme do Mpangy vypravili expedici, se podařilo dokončit střešní právek nad touto budovou. Po našem odjezdu začal otec Norbert s budováním ubytovny pro 40 studentů. Rozpočet pro tuto ubytovnu byl 8 330 000,- TZS, což je cca 84 000,- Kč. Práce šly velmi rychle, a jak můžete vidět na přiložených fotografiích, tak budova již stojí a je i zastřešena.

Vybudování ubytovny je důležitý krok pro zaregistrování školy. Již letos od ledna však začala výuka prvního ročníku v provizorních podmínkách. Bylo přijato 17 studentů a jsou vděční za možnost, kterou jim nová škola nabízí.

Druhý projekt je zajišťování pročištěné vody pro obyvatele vesnice. V této záležitosti jsme letos navazovali na dlouhodobou snahu a již částečně vybudovanou infrastrukturu. Nainstalované solární čerpadlo čerpá vodu na kopeček, na kterém stojí kostel. V letošním roce se na tomto kopečku podařilo vybudovat vodojem na cca 20 000 litrů vody, která je potom přečišťována pískovým filtrem a vesničané pod kopečkem pak mohou z kohoutku brát již přečištěnou vodu. Vojtěch Kundrát také přemýšlí, jak by si mohli vesničané vyrábět jednoduchá filtrační zařízení

na základě filtrační fólie, kterou v rámci svého studia vyvíjí.

Chtěl bych poděkovat vám všem, kteří se na pomoci podílíte, protože si myslím, že má smysl.

otec Jan

Díky, Pane...

Byl jsem vysvěcen na kněze 26. 6. 1988, tedy před 30 lety, v brněnské katedrále. Chtěl bych vyslovit poděkování Bohu. Při děkování často na mnoho věcí zapomínám, přesto zkouším podle času seřadit alespoň to, co mne napadne při zpětném pohledu na mých 30 let kněžství...

- Za přijaté jáhenské a kněžské svěcení ještě v totalitním režimu (1988), netušil jsem, že je to rok před jeho pádem...

- Za svoje první působiště v Brně-Králově Poli a později i v Lipůvce.

- Za tu mimořádnou dobu nové naděje, souznění a touhy po změně totalitního režimu do svobody, ale také dobu kdy se začaly různit názory na to, jak svobodu žít, co je důležitější a co méně.

- Za období plného díáře, pocitu, že se na nic nelze pořádně připravit, protože jedno následuje za druhým...

- Za vstup farnosti do ÚSP Kociánka, kde jsem mohl poznat lidi s handicapem.

- Za roční zkušenost na týmové faře v Loděnicích, kde jsme s Janem a Vítkem ve vysídlených vesnicích rozvíjeli pastorační službu.

- Za pouti důvěry do evropských měst na setkávání Taizé.

- Za vznik hnutí Víra a světlo, sdružující lidi s mentálním postižením a jejich rodiče a možnost je doprovázet na duchovní cestě.

- Za další místo mé kněžské služby, bylo v Drnovicích u Vyškova, kde jsem se učil administrovat tři farnosti a poznával působení církve v rodící se svobodě...

- Za pozvání poznat a praktikovat víkendy kurzů víry Cursillo k obnovení víry.

- Za posláni do Austrálie, kde jsem mohl být kaplanem pro Čechy migranty.

- Za možnost studia pastorální teologie a poznávat problémy, které řeší církve v demokracii a ve společnosti mnoha kultur.

- Za lidi, kteří mi pomohli s počítačem a za Internet, který toho tolik usnadňuje.

- Za vietnamskou komunitu, která oživovala místní australskou farnost, kde jsem působil. Byl jsem kaplanem pro migranty, tedy pro ty, kteří přišli za lepším životem a utkali před totalitou.

- Za posláni přes ČR do New Yorku, kde jsem měl pokračovat po P. Vyoralovi ve službě pro české krajany a emigranty, za veliké město s pocitem, že jsem ve středu světa.

- Za možnost prakticky se učit duchovnímu doprovázení, objev supervize.

- Za poznání USA jako země založené na křesťanských základech, kde je víra čímsi většinovým a samozřejmým.

- Za službu v teologickém konviktu v Litoměřicích, kde jsem se sám dříve připravoval na kněžství a mohl jsem využívat svoje dary při doprovázení budoucích seminaristů.

- Za posláni do Říma do koleje Nepomucenum, kde jsem mohl doprovázet seminaristy, poznat o. Jana a poznat mentalitu a způsob života srdce katolické církve, papežské univerzity, praktické studium psychoterapie, za možnost tuto službu poskytovat.

- Za společenství Benediktus, které vzniklo a objevilo touhu po členství v mezinárodní federaci Arch Jeana Vaniera a možnost je doprovázet. Za jejich přijetí do mezinárodního společenství jako projekt Archy.

- Za sedmileté působení (zatím v mé historii nejdelší) ve farnosti Brno-Komín se zvláštní historií, s charakterem původní vesničky, z níž vznikla městská část...

- Za objev modlitby skrze ticho a opakování slova, která mě přitahovala už dávno, ale teprve tehdy jsem je konečně uváděl do každodenní praxe.

- Za všechny neúspěchy, ve kterých jsem se mohl učit, že nejsem tak důležitý, jak si myslím, a že vyvyšován má být ten, na jehož povolání jsem odpověděl...

- Za možnost žít a pomáhat ve farnosti Řečkovice s jejím rozvinutým farním životem.

- Za možnost setkávání se spolubratry kněžími.

- Za druhý vstup do farnosti Lipůvka a tamní působení.

- Za to, že jsme s mamkou a sestrou mohli společně doprovázet taťku v jeho posledních chvílích života.

- Za to vše zapomenuté a nevyslovené a za vás všechny, kteří mě životem doprovázíte.

Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo (*Žalm 116*).

Jindřich Kotvrda

Vzpomínáme ...

Nedožitě devadesáté výročí narození P. Křišťana Zdeňka Němečka si zdejší farní pamětníci připomněli 21. června.

P. Křišťan Zdeněk Němeček vyrostl ve zdejší farnosti, ke které měl až do konce svého života vřelý vztah. Narodil se 21. června 1928 v Lomnici nad Popelkou, kam jeho rodiče odešli za prací, ale již v jeho třech letech se přestěhovali do Brna-Řečkovic. Zde Zdeněk vychodil základní školu a jako ministrant a katolický skaut se aktivně zapojil do života zdejší farnosti. Po maturitě v r. 1946 odešel do premonstrátského kláštera v Teplé u Mariánských Lázní. V roce 1952 byl v Praze vysvěcen bez státního souhlasu na kněze biskupem dr. Kajetánem Matouškem. V padesátých letech, po násilném zrušení klášterů, vypomáhal na faře v Brně-Husovicích.

V roce 1957 byl spolu s dalšími šesti premonstráty zatčen a Krajským soudem v Brně odsouzen za údajné podvracení republiky na dva a čtvrt roku do vězení. Po návratu v roce 1960 byl zaměstnán jako kostelník v Řečkovících. Zaslouhou tehdejšího faráře P. Jana Odehnala se mohl později vrátit do duchovní služby v řečkovické farnosti, kde vypomáhal až do smrti P. Odehnala v r. 1969. V tomto roce byl internován na faru v Dušejově u Jihlavy, kde v říjnu 1976 náhle zemřel při výkonu kněžské služby (pohřbu). Pohřbený je v hrobě rodičů na řečkovickém hřbitově.

Oblíbeného kněze a přítele vzpomeneme při mši sv. v neděli 15. července v 9 hod.

Sedmdesát roků uplyne 22. července od tragické smrti mladého a nadějného kněze P. Antonína Saňky, který ve zdejší farnosti působil od r. 1946 do r. 1948, kdy tragicky zahynul při koupání na brněnské přehradě.

P. Antonín Saňka horlivě působil mezi mládeží, kterou si svým mimořádným zájmem velmi získal. Pořádal s ní výlety, nacvičoval divadla, akademie a organizoval biblické závody. Obzvláště se snažil přiblížit mládeži cestu k eucharistii. Jeho tragická smrt v pouhých 27 letech (1921-1948) farnost velmi zasáhla. Pohřbený je v kněžském hrobě na místním hřbitově.

V souvislosti se vzpomínkou na oba kněze bych ráda poděkovala zdejším farnicím, které vzorně pečují o kněžský hrob.

Ludmila Ulrichová

Cesta na Babu

Už nějaký rok chodím na Alfa kurzy v naší farnosti, kde pomáhám ve skupince. Jedním z témat, které přednáší o. Jiří Rous, je: „Jak odolat zlému.“ Už několikrát jsem si uvědomila ve svém životě s Ježíšem, že ten zlý se hodně snaží. A proti duchovním lidem, jak zaznělo v této přednášce, bojuje myšlenkami. Útočí na naše slabá místa. A to se mi zrovna stalo v pátek a pokračovalo v sobotu až do neděle. Někdy, možná častěji než někdy, si s tím nevím rady.

Byla neděle, a já jsem po desáté musela ihned odejít k rodičům postarat se o mamku. Ani jsem se s nikým po mši nezastavila. Odpoledne bylo na faře otvírání skautských kluboven, chtěla jsem tam jít, ale problém byl v tom, že to prostě nešlo. Rozhodla jsem se jít to „vychodit do přírody.“ Ono to někdy pomůže. Cestou jsem se modlila. Možná by mně pomohlo s někým promluvit, ale celý den jsem vlastně s nikým moc nepromluvila. Cítila jsem se velmi osaměle. A tak jsem o tom celou dobu přemýšlela. Šla jsem cestičkou od zahrady, která ústila na velkou cestu na Babu. Přede mnou asi 100m šel nějaký mladý muž s batůžkem. Říkala jsem si v duchu: „Kdyby to byl bezdomovec, vůbec by mi to nevadilo, hlavně s někým promluvit.“ Ale on šel rychleji. Při chůzi mě upoutalo, že všude pod nohama lezla velká spousta lesních mravenců. A taky u cesty byla mraveniště. Jak jsem to tak pozorovala, došla jsem onoho mladíka, který něco fotil. Zeptala jsem se ho, co fotí? A on povídal o tom, že už od rána chodí po venku a byl už na více místech v Brně. Pozoruje a fotí přírodu. Hledal první jarní květiny. Tady že našel místo, kde rostou petrklíče, které teď v přírodě často nejsou.

Tak jsme si povídali o květinách, přírodě a on vyprávěl, kde je co v okolí. Došli jsme

společně na rozcestí a já jsem mu řekla, že se mnou nemusí jít, jestli spěchá, ať jde sám a rychleji. On na to: „Vůbec mně to nevadí, půjdu s vámi rád, od rána jsem ještě vůbec s nikým nepromluvil.“

Šli jsme spolu, povídali si a došli jsme společně až na konečnou tramvaje.

Myslím, že už ho nikdy nepotkám, ale taky si myslím, jak mi řekla kamarádka: „Šel s tebou Ježíš.“

A tak s vděčností opakuji slova modlitby z dětské mše svaté: „Bože, Ty jsi dobrý, přijmi dík a chválu!“

Nikdy nepřestávám žasnout.

Míla B.

Něco o adoraci

Před několika měsíci jsem se přistěhoval do Řečkovic. Se zájmem jsem si prostudoval webové stránky zdejšího farního společenství. V pořadu bohoslužeb mne překvapilo poměrně dost adorací. Není to běžným zvykem. V některých farnostech stačí jedna měsíčně. Mé překvapení však bylo ještě větší, když jsem v kostele uslyšel pozvání na adorace za novou evangelizaci, které probíhají každou neděli večer. V tu chvíli bylo rozhodnuto. Tak tady začnu! Pokusím se využít každé příležitosti k adoraci, která se mi naskytne. Dlužno říct, že Ježíš přebývající v nenápadné tichosti v eucharistii, byl zatím můj jediný dobrý známý v Řečkovické farnosti. Známe se už hodně dlouho, máme se rádi, povídáme si o všem možném ... a setkat se tady se svým Nejvěrnějším Přítelem, to je dobrý začátek. Druhým překvapením, které mne oslovilo, byla aktivní přítomnost kněze na všech adoracích. Oslovilo mne to víc, než samotné aktivity aktivní farnosti. Dodalo jim to totiž úplně jiný rozměr. První, co mne napadlo, bylo: Tak to je super Pane! Pokud to ti lidé myslí opravdu upřímně a

vydrží, tak se tady možná už dějí velké věci a budou dít ještě větší!! Myslím si totiž, že život farní rodiny a budování opravdového společenství lásky, začíná vždy na kolenou. Moje maminka říkávala: „Na modlitbě nikdy nešetří. Vždycky se ti to mnohonásobně vrátí!“ Vidět kněze, který to pochopil a položil takový důraz na adoraci, je pro mne velmi silné svědectví. Mezi řadou aktivit mne zaujalo také pozvání do farních evangelizačních buněk. Je to něco, s čím se člověk asi běžně nepotká. A tak jsem si začal zjišťovat, o co vlastně jde. Oslovila mne již samotná myšlenka: malá farní společenství otevřená všem, která se postupem času dělí, aby mohla vzniknout společenství nová. Slovo „farní“ mi bylo také blízké. Mnohdy můžeme vytvářet izolované skupiny, které žijí svým vnitřním životem a nemusí vždy docházet k jejich propojení, aby tak vznikla skutečná farní rodina. Zaujal mne také průběh setkání: Modlitby chval, děků, proseb, svědectví o životě s Ježíšem, zamýšlení nad duchovním slovem a na závěr přímluvná modlitba. A právě ta byla pro mne posledním překvapením. Poprvé jsem se s ní seznámil u svých přátel v Českém Těšíně. Bylo to v době velmi těžkých životních zkoušek. Když na mne moji přátelé vkládali ruce a modlili se, pocítil jsem silně přítomnost Boží, objevil hloubku a pocítil potřebu této modlitby. To, co jsem v tuto chvíli prožíval, jsem vnímal jako svědectví o tom, že mne Milující Tatínek stále drží ve svých dlaních a nikdy nepustí, protože by to byla pro Něj velká ztráta a pro mne taky. Ale kde najdu v Brně lidi, kteří to pochopí? Mám spoustu skvělých přátel, před jejichž příkladem a následováním Pána smekám klobouk dolů, ale i přesto mnozí nechápali, o čem mluvím. Tak jsem touhu po společenství, jehož součástí bude i praktikování daru

přímluvné modlitby nesl v tichosti ve svém srdci a dočkal jsem se.

Petr

Farní Evangelizační Buňky

Jsou malá otevřená společenství. Setkávají se navečer v domácnostech, někdy i na faře, jednou za týden na 1,5 hodiny modlitby. V naší farnosti jsou čtyři evangelizační buňky. V pondělí je buňka, kterou vede Míla Božecká, v úterý jsou dvě buňky. Jednu vede David Kasan a druhou Lucie Chytilová a čtvrtá má setkání ve čtvrtek a vedoucí je Tomáš Vasko.

Míla B.

Zajít dál, než chodím obvykle

Mojžíš pásl stáda svého tchána a jednoho rána zašel dál než obvykle – kniha Exodus praví, že zašel až za step - a tam se mu zjevil Hospodin v hořícím keři. Jedna taková šance „zajít dál, než obvykle“ se přede mnou objevila v květnu: pěší dívčí pouť z Vranova nad Dyjí do Kostelního Vydří. Jej, Kostelní Vydří, kraj mých dětských táborů... poskočilo mi srdce radostí. Mám, nebo nemám? A mám na to? Všechny pochyby, které jsem před Boha rozprostřela jako Gedeon svoje rouno, se řešily jakoby samy: Celou cestu s poutnicemi pojedou doprovodné vozidlo. Nevynořila se žádná konkurenční akce. Auto (na cestu do Vranova) nikdo jiný z rodiny nepotřeboval. Předpověď počasí byla výborná. Blízcí lidé mi na pouť začali svěřovat svoje modlitební úmysly.

Sbalila jsem svých pět švestek, jídlo, pití, čokoládu©, kapesníky, boty a náplasti. Co vlastně člověk OPRAVDU potřebuje? Jak se co nejmoudřeji sbalit na cestu, když to, co si sbalím, si také ponesu 40 km na zádech? (ještě netuším, že nám věci poveze doprovodné vozidlo). A co si nesbalím, to nebudu mít? A jak se jednou budu chystat

na cestu do věčnosti? Co tam bude potřeba?

Ráno v 6 hodin je v kostele zahájení pouti, otec Marek nám čte evangelium o tom, jak Ježíšovi rodiče putovali do chrámu. (večer budu tyto řádky poměřovat i vlastní zkušeností), dostáváme poutnické křížky na krk a požehnání. Je nás třináct žen a dívek, z toho dvě řeholní sestřičky. Vnímáme to jako veliký dar, že putují s námi. Vyrážíme svižným tempem, Lenka má na papíře lety osvědčený časový harmonogram a s laskavou přísností dbá, abychom se jej držely. Nohy v pravidelném rytmu ukrajují kousek po kousku z plánovaného koláče kilometrů, raději nemyslím na to, kolik je toho ještě před námi. Hlava se pomalu čistí od přemíry informací, tak běžné ve velkoměstě. Tichá a klidná krajina je útěchou pro duši. Cestou se modlíme růženec, vzpomínám na trapisty, kteří říkají, že modlitba má být hlavně dlouhá. Dnes, Pane, mám pro Tebe prostor až do večera. Vkládám do modlitby postupně všechny, kteří mě o to prosili, svěřuji jednotlivé členy svojí rodiny, přátele, farní rodinu. Vzpomínám na manžele v krizi, na nemocné, na nesmiřitelně rozhádané.

Po poledni začínají být kilometry v nohou cítit, po chvílích odpočinku se tělo – bratr osel – dává do pohybu čím dál neochotněji. A to máme za sebou jen půlden chůze. Jaké to bylo, když Maria spěchala do hor navštívit svoji příbuznou Alžbětu? To šla jistě několik dnů. A když Maria a Josef s novorozenečným Ježíšem prchali do Egypta? A co učedníci, kteří došli po třech hodinách cesty do Emaus a setkání s Pánem je nabudilo natolik, že si ještě ten večer naordinovali další tři hodiny cesty zpátky k přátelům, aby s nimi sdíleli fantastickou zprávu, že On žije a že se s ním setkali?

Jak veliká pokora je skryta ve vtělení. Bůh, tvůrce Vesmíru, se jako malé dítě nejdříve učí chodit, a pak se po Galileji a Judsku celé dny pohybuje rychlostí chůze, bosé nohy, únava a prach cesty, aby nám byla zjevena Boží láska.

Později odpoledne vyhlížíme Dačice a slibovaný odpočinek u sester Karmelitánek. Na nohou bolí už i ty svaly, o kterých jsme ani netušily, že je máme. Jdeme, jak se říká, na sílu, modlíme se další růženec, laskavá řidička doprovodného vozidla je nám nablízku. Někde se v hloubi srdce rodí soucit. Aha, tak takové to je, když kteří jsou lidé staří, kulhající, o berlích. Není jiná zkušenost, leda zkušenost. Kéž by mi tento soucit dlouho vydržel. Už není mnoho síly na vznešené myšlenky, jenom „Pane, tady jsem, jestli chceš, tak si to nějak použij“. Chůze některých se stává „ladným krokem baletky“, jak trefně znamená otec Marek ve Vydří, až nás uvidí přicházet.

Konečně Dačice, tichá klášterní chodba, vídné sestřičky a prosté občerstvení. Společná modlitba se sestrami a posledních pár kilometrů do cíle, slunko má dnes už skoro splněno, poutní místo už je vidět před námi a to částečně přehlušuje intenzivní pocit bolavých nohou. Z hlubin paměti vyplouvají úryvky žalmů: ...Zaradoval jsem se, když mi řekli: do domu Hospodina půjdeme. Už stojí naše nohy v tvých branách Jeruzaléme... touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních...

Už stojí naše nohy v branách kláštera v Kostelním Vydří, při večerní mši svaté děkujeme za všechna dobra zažitá a přijatá toho dne. O tři hodiny později, cestou autem zpět do Brna se modlíme s Blankou ještě jeden růženec, jako bychom nechtěly ztratit navázané spojení s nebem. O tři dny později nohy zapomenou na únavu a bolest. O tři týdny později v hloubce srdce

zůstane dar pokoje, který se zrodil v dlouhých chvílích modlitby a kráčení s Pánem.

-maš-

Z farní knihovny

Když jsem četl knihu Josepha Ratzingera *Ježíš Nazaretský*, tak jsem si několikrát vzpomněl, jak jsem v osmdesátých letech chodil na biblické hodiny k panu faráři Mrázkovi do Husovic. Tam jsem prvně uslyšel jméno Martin Buber či Martin Heidegger, a taky jsem uslyšel, že číst Bibli není jen tak. To není román. Ale několikastranový text, který nás může zavést na hloubku, ale musíme být k tomu vybaveni. Třeba takovou knihou, kterou je *Ježíš Nazaretský*. Ta vám otevře souvislosti, detaily či myšlenky, na které bych nikdy nepřišel, kdybych četl Bibli sám. Byl bych zkrátka chudší.

Honza V.

Gustovo okýnko

Žijí mezi námi

Uběhne skutečně jen pár týdnů a připomeneme si okamžik, kdy byla před 100 lety vyhlášena Československá republika. V roli pastoračního asistenta řeckovické farnosti navštěvuji i Naději na Hapalově ulici. Zde mám možnost setkat se s těmi, kteří si osobně vzpomínají na našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka. Jde o tři zasloužilé babičky ve věku nad 95 let. První z nich se mi svěčila, že její táta, legionář, chodíval do Lán za panem prezidentem a brával ji s sebou. T. G. Masaryk od ní několikrát přijal kytičku, párkrát ji prý pochoval v náručí a pozorně vyslechl básničku, kterou si pro něj připravila. Druhá z babiček si pamatuje, jak pana prezidenta Masaryka vítali na škole v Kr. Poli. A třetí z babiček mi nadšeně vyprávěla, jak

na všesokolském sletu v Praze procházel 1. muž republiky mezi malými cvičenkami, zastavil se, pohládl ji i ostatní a řekl: „Vy moje zlaté Moravanky.“ Všechny tři pamětnice při svém vzpomínání doslo-

va zářily a myslím, že dodnes vidí před sebou živě T. G. Masaryka. A v jejich noblese je poznat, že měly před očima vzor pravdy a lásky.

A.D.

Informace z FER

Milí přátelé, od posledního článku v Rožni jsme obdrželi několik zajímavých dotazů. Díky za ně. Protože si myslíme, že by odpovědi mohli zajímat nejen tazatele, ale i všechny ostatní, chceme se o ně s vámi podělit.

K darům z farnosti – jaký je podíl daru pro Tanzanii a jaký pro Ruku pro život?

Částka daru pro projekty v Tanzanii byla 93.693 Kč a pro Ruku pro život 34.000 Kč. Jak již z dřívějšíka víte, prostředky farnosti pro projekty v Tanzanii pocházejí zejména z přímých darů sponzorů a z pátečních sbírek v kostele. Mohlo by vás také zajímat, že byl z podnětu otce Jana pro tento účel zaregistrován spolek s názvem Ifakara. Díky Bohu, a s přispěním dalších lidí i mimo naši farnost, se jeho aktivity postupně významně rozšiřují. Spolek je aktivní na Facebooku a o jeho aktivitách se můžete podrobně dočíst na webových stránkách www.ifakara.cz. Velmi doporučuji se na ně podívat, a sami pak můžete zvážit, zda a jakou další formou byste se chtěli zapojit.

Co stojí za částkou rozpočtu farnosti „Vstupy do škol“?

Vstupy do škol jsou velmi zajímavou formou první evangelizace. Jde o interaktivní program, se kterým otec Jan a některé naše katechetky přichází do škol naší farnosti. Autorem programů je katechetické centrum Biskupství brněnského. Z rozpočtu farnosti se hradí materiál pro prezentace (pracovní listy a podobně) a částečné kompenzace nákladů a času katechetkám. Na krytí těchto nákladů obdržela naše farnost z Biskupství brněnského dotaci.

Jaké jsou jednotlivé části příjmů za pronájmy (byty, skauti, zahrady) a jaký je výhled splacení nákladů na pořízení bytů k pronájmu v půdní vestavbě fary?

Příjmy z nájmu jsou strukturovány následovně:

Nájem byty:	318.372 Kč
Nájem skaut:	70.983 Kč
Nájem zahrady:	9.181 Kč

S ohledem na to, že celkové náklady na výstavbu bytů dosáhly 2.995.334,40 Kč, vychází návratnost vložené investice na deset let, což je velmi dobrý parametr zhodnocení (běžně se návratnost investice u rezidenčních projektů pohybuje až v délce dvojnásobné).

O kolik se farnosti snížil povinný odvod pro potřeby diecéze díky příspěvkům do fondu Puls?

Vyúčtování povinných odvodů pro potřeby diecéze se provádí vždy až následující rok, takže tuto informaci zatím nemáme. Nicméně za stávajících podmínek (kdy donátor

uvede farnost a bude se jeho příspěvek do fondu Puls započítávat do těchto povinných odvodů) očekáváme, že farnost, po započtení povinné sbírky v září, už nebude muset doplácet nic. Již nyní se totiž takto označené příspěvky řečkovických donátorů fondu Puls blíží částce povinných odvodů.

Když byl fond Puls ustaven, měl jsem obavu, aby ti, kdo do něj budou přispívat, neměli tendenci o tyto částky snížit svoje příspěvky přímo ve farnosti. Moje obavy se ale naštěstí nenaplnily. Velmi si tohoto přístupu donátorů vážíme. Díky za to.

Přejeme vám požehnané a poklidné prožití letních prázdnin a po prázdninách se můžete opět těšit na další zprávy z FER.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Koutek pro děti

Milé děti,

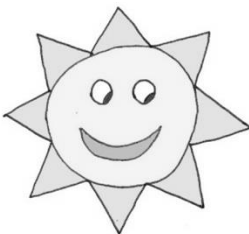
začínají prázdniny! Prázdniny jsou taková velká přestávka, odpočinek od všech úkolů, povinností, od ranního vstávání, od učení a od známek.

Takový odpočinek je skvělá věc, vždyť odpočinek zavedl náš Pán Bůh již při stvoření světa. Je moc důležité odpočinout si po práci a načerpat nové síly, abychom mohli v práci, škole, učení pokračovat dál. Ale ani při odpočinku bychom na Pána Boha neměli zapomínat. Víte proč? Jednak proto, že nás vlastně stvořil. Je náš tatínek, má nás rád a dal nám dar odpočinku, abychom se mohli odreagovat od povinností a třeba si naopak najít více času na naše kamarády a blízké a taky na Něj. No a pak taky proto, že my sami přece o prázdninách podnikáme různá dobrodružství a při nich potřebujeme Jeho zvláštní ochranu a pomoc. Proto si zkusme o prázdninách hledat čas nejen na zábavu a kamarády a odpočinek, ale i na rozhovor s naším nebeským Tatínkem. Můžeme občas zajít do kostela, navštívit nějaké poutní místo nebo si třeba najít čas pro rozhovor (modlitbu) doma.

Přeji vám krásná prázdninová dobrodružství pod bedlivou ochranou andělů strážných a s pomocí Pána Boha.

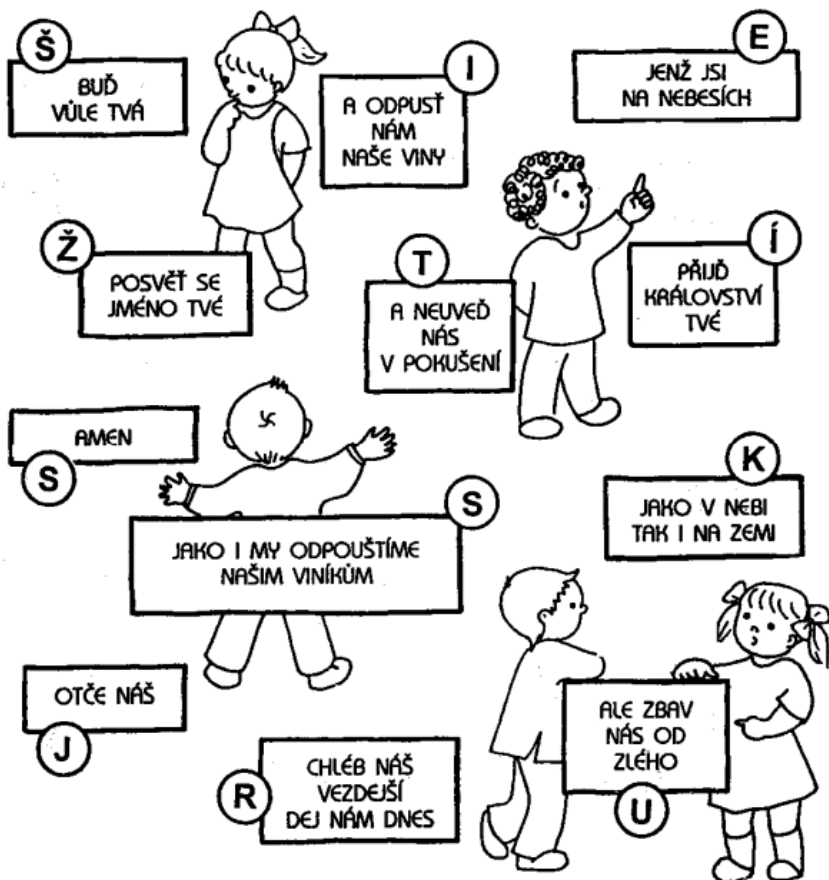
Terka

PS: A abyste o prázdninách nezapomněli přemýšlet, přikládáme jednu jednoduchou tajenku k vyluštění.

ZPŘEHÁZENÉ TABULKY

Neznámí zloději ukradli staré hliněné tabulky s jednou vzácnou modlitbou. Naštěstí se podařilo pachatele vypátrat a drahocennou památku zachránit. Problém je jen v tom, že tabulky jsou teď rozházeny. Dokážeš je správně seřadit? Kterou známou modlitbu ti připomínají? Písmena u tabulek dají po správném seřazení tajenku. Z ní se dozvíš, kdo je autorem této modlitby.

Autorem modlitby _____ je

TAJENKA: _____

Pořad bohoslužeb do konce září

25.6.	Po		18.00	za Jana a za Pavla
27.6.	St		18.00	na poděkování za 90 let života
28.6.	Čt		7.00	za ministranty naší farnosti
29.6.	Pá	sv. Petr a Pavel	18.00	za zemřelého Petra Levička a jeho živou a zemřelou rodinu
30.6.	So		7.00	za zemřelé
1.7.	Ne	13. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			9.00	za rodiče a ochranu živé rodiny
4.7.	St		18.00	za spolužáky
5.7.	Čt	slavnost sv.Cyrila a Metoděje	8.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
6.7.	Pá		18.00	za zemřelého syna a živou rodinu Helánovu a Krézkovu
7.7.	So		7.00	za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
8.7.	Ne	14. v mezidobí	7.15	za Marii Božkovou, Martu Boháčkovou, Věru Sajdovou a Blaženu Klapiřovou
			9.00	za farní společenství
11.7.	St	sv. Benedikt	18.00	za nemocné
12.7.	Čt		7.00	za živou a zemřelou rodinu Blechovu a Dvořákovu
13.7.	Pá		18.00	na poděkování za uzdravení
15.7.	Ne	15. v mezidobí	7.15	za zemřelého P. Zdeňka Kříšťana Němečka
			9.00	za farní společenství
22.7.	Ne	16. v mezidobí	7.15	za zemřelého manžela Milana Jarolína a živou rodinu
			9.00	za farní společenství
25.7.	St	sv. Jakub	18.00	za živou a † rodinu Douškovu, Machákovu, Pezlarovu a Kratochvířovou
26.7.	Čt	sv. Jáchym a Anna	7.00	za zemřelou rodinu Šibralovu a Žitkovu
28.7.	So		7.00	za zemřelé
29.7.	Ne	17. v mezidobí	7.15	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			9.00	za farní společenství
1.8.	St		18.00	za zemřelého Bohumila Denemarka, manželku, syna a celou přízeň
2.8.	Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
3.8.	Pá		18.00	za zemřelého Zdenka Hlouška a živou a zemřelou rodinu
4.8.	So		7.00	na úmysl dárce
5.8.	Ne	18. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			9.00	za zemřelou Annu Horáčkovou, Jiřího Hamerníka a živé a zemřelé děti Hamerníkovy
8.8.	St		18.00	na úmysly dárců
9.8.	Čt		7.00	za živé a zemřelé dobrodince
10.8.	Pá	pout' jáhnů	18.00	za jáhny brněnské diecéze a jejich rodiny
11.8.	So		7.00	za oba Jany a jejich statečnou rodinu
12.8.	Ne	poutní slavnost sv. Vavřince	8.00	za živou a zemřelou rodinu Veselou a Juřikovu
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Rečkovic a Mokré Hory
15.8.	St	slav. Nanebevzetí Panny Marie	18.00	za nemocné
16.8.	Čt		7.00	na úmysl dárce
17.8.	Pá		18.00	za zemřelou Věru Kujalovou
18.8.	So		7.00	za zemřelou Marii Manovou
19.8.	Ne	20. v mezidobí	7.15	na poděkování za dar života
			9.00	za farní společenství
22.8.	St	P. Maria Královna	18.00	za živou a zemřelou rodinu Dvořákovu a Matulovu
23.8.	Čt		7.00	za zemřelé rodiče Dvořákovy, manžela a živou rodinu
24.8.	Pá		18.00	na poděkování za 70 let života
25.8.	So		7.00	za zemřelé
26.8.	Ne	21. v mezidobí hody Ivanovice	7.15	za kmotřenku Marii a duše v očistci
			10.00	za živé a zemřelé obyvatele Ivanovic
29.8.	St	Um. sv. Jana Křtitele	18.00	za rodiče Sisrovy a živou a zemřelou rodinu
30.8.	Čt		7.00	na úmysl dárce
31.8.	Pá		18.00	na poděkování s prosbou o dary Duchu Svatého pro živou rodinu
1.9.	So		7.00	za zemřelou Martu Varausovou a živou rodinu

2.9. Ne	22. v mezidobí	7.15	za živou a zemřelou rodinu Šmerdovu, Bořeckou, Kostihovu, Žákovu a Žižkovskou
		8.30	za farní společenství
		10.00	na poděkování
3.9. Po		18.00	na poděkování za 50 let života
5.9. St		18.00	za Boží ochranu a dary Ducha Svatého pro děti, které v tomto školním roce poprvé přijmou P. Ježíše
6.9. Čt		7.00	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
7.9. Pá		18.00	za živou a zemřelou rodinu Milionovu a Chladilovu za zemřelého Jaroslava Vidláka a za živou a zemřelou rodinu Pochopovu a Stokláskovu
8.9. So	Narození P. Marie hody Jehnice	7.00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
		9.00	za živé a zemřelé obyvatele Jehnic
9.9. Ne	23. v mezidobí	7.15	na poděkování rodičům za dar života
		8.30	za zemřelého manžela, rodinu Stašovu a Svidovu
		10.00	za farní společenství
10.9. Po		18.00	na poděkování za dar života
12.9. St		18.00	na úmysl dárce
13.9. Čt		7.00	na poděkování za krásy života
14.9. Pá	Povyšení sv. kříže	18.00	za zemřelého P. Jana Pavlu, zemřelého manžela, živou rodinu a dar života
15.9. So	P. Maria Bolestná	7.00	za nemocné
16.9. Ne	24. v mezidobí	7.15	za zemřelou kamarádku Lidku
		8.30	za zemřelé rodiče a prarodiče, za živé a zemřelé rodiny z obou stran a za nemocné sestry
		10.00	za farní společenství
17.9. Po		18.00	na poděkování za dar života a živou a zemřelou rodinu
19.9. St		18.00	na úmysly dárců
20.9. Čt		7.00	na poděkování za 70 let života a za zemřelého manžela
21.9. Pá	sv. Matouš	18.00	za živou a zemřelou rodinu za zemřelou dceru Lenku a vedení Boží pro živou rodinu a za rodinu Lesniakovu a Kalusovu
22.9. So		7.00	za ministranty naší farnosti
23.9. Ne	25. v mezidobí	7.15	za živou a zemřelou rodinu Janovskou a Řádkovu
		8.30	za zemřelé rodiče, dvoje prarodiče, zemřelého Aloise a Františka a celou živou rodinu
	hody Medláňky	10.00	za živé a zemřelé obyvatele Medlánek
24.9. Po		18.00	za vnučku Kláru a její rodiče
26.9. St		18.00	za Boží požehnání a ochranu při stavbě a za sousedy
27.9. Čt		7.00	na úmysl dárce
28.9. Pá	sv. Václav	8.00	na poděkování za dar života a všechno dobrodiní s prosbou o Boží ochranu celé rodiny
29.9. So	sv. archandělé	7.00	za zemřelé
30.9. Ne	26. v mezidobí	7.15	za farní společenství
		8.30	za zemřelou Růženu a Jakuba Pfenigovy a P. Ivana Pešu
		10.00	za živou a zemřelou rodinu Kadlecovu a Matalovu

Přenechám nájem zahrádky v lokalitě Cihelna (za Geofyzikou).

e-mail: jiriburget@seznam.cz, tel: 607 99 18 74

*****

Nabízíme k letnímu pobytu menší chalupu na Vysočině v obci Budišov u Třebíče. Vhodné pro rodinu – podkrovní ložnice 4 lůžka + další 2 lůžka v domě. Běžné vybavení.

Varausovi - 732 506 708

Články do podzimního čísla posílejte prosím do 21. 9. 2018.